

(טו) יענו אמן: ו. יעל טלית קטן וכול לברך להתעטף אף על פי שאינו מתעטף (טו) אלא לזכשו. הגה' ח"ש אומרים שמברכין עליו (טו) על מצות ציצית, וכן נוהגין (יז) ואין לשנות (כל בו סימן כב וי"ג בה"ק ד פו ע"ב): ז. * צירף (טו) להפריד חוטי הציצית (יח) זה מזה: ח. * כיון בהתעטפו, שצננו הקדוש ברוך הוא להתעטף בו כדי שזכר כל מצותיו לעשותם: ט. * קדם שיברך (כ) * יעין (כא) בחוטי הציצית אם הם כשרים, כדי שלא יברך (טו) (כב) לבטלה: י. אם לזכש טלית קטן בעוד שאין ידיו נקיות,

באר היטב

ו מה שקטבתי בשם תשובת המבי"ט, ועין מה שקטב בזה בתבואות שור סימן יט סעיף קטן ה, ושם קטב בשם המבי"ט הטעם שאם רצו בלן מברכין, משום שאין בלם מונעים יחד, וצ"ע להית' כל אחד טליתו יחד ולהקטין, וכן בתפילין יעמוד בנרצות מכלות והמקור באן לשיתו אויל סוף סימן ו שאין חשש בזה שיברך כל אחד בפני עצמו בכל דוכסא, רק שאם רצו אחד מברך לבד: ו על מצות, עין באר היטב. וכן הדרכי משה נראה שרצה לומר, דלשעבר נמי משמע, מה שאין פן להתעטף דלא משמע רק להבא. ועין מה שקטב לעיל סעיף קטן ד דאם לזכש טלית קטן דרך צניפה אפשר דגם להרמ"א שפיר צריך טפי שיברך להתעטף, עין שם: ו להפריד, עין באר היטב ועין לקטן סימן יג שאם נסתבכו קצת אין להפרידם בשבת, עין שם: ו לבטלה, עין באר היטב בשם ט"ו לביק בגמב דברי המגן אברהם שקטב להפך מטעם שאין צעירין לפסק, עין שם. ומבאר

באור הלכה

ז * צירף להפריד וכו'. עין במשנה ברוך כמה שכתבנו דאם נשתתא וכו'. וטעם המגן אברהם הוא, דהיום אין זה רק זכר לזמן התבטלה, שהיה צריך אז מדינא להפריד התבטלה מן הלבל. ועין בבאור הגר"א שמשמע על זה, ודעתו דגם היום צריך מן הדין להפריד כל חוט זה מזה, ואחר כך מצאתי בעלת תמיד שקטב גם כן בהגר"א. ואם כן לזכרם אפשר דאם חוטי הציצית מסבכין אחד בחברו אין לברך עליהן, או אפשר דלא גרע מנדרשמי ציצית, וצריך עיון, על כל פנים להתחלה בנודאי החיוב להפרידן אם הם מסבכין קדם שיברך עליהן: ט * קדם שיברך. פשוט הוא דבין טלית שלו ובין טלית שאולה, כיון ששאלו להתפלה בו, ואם כן צריך לברך עליו דהוא כשלו, מפילא דצירף לברכו, אם לא כשנוטל מיד המשאל אחר תפלתו, ויבדלקמן בסימן יג כמגן אברהם סעיף קטן ה. ועין במשנה ברוך כמה שכתבנו, ואם שאל טלית מאחר, כן מוכח בתדושי ר' עקיבא אגור דבטלית שאולה אם מתכונן שלא לקנותה, ואם כן אינו שלו ואינו ראוי לברך עליו, אין צריך לברכו, וכבר קדמו הב"ח והאליה רבה. ואם כן בענינו לפי מה דפסק הדרך החיים והקדוש שלא לברך על טלית ששאלו לעלות לתורה, פשוט ואין צריך לברכו. אף מי שלקח טלית של קהל לעלות לתורה או לדרוש בו קדם בין השמעות, לכאורה פשוט דצריך לברכו, דהלא פסקו הפוסקים דהוא כמו טלית של שפתיו, ויבדלקמן בסימן יד. ואפילו לדעת הט"ו בסימן יג דר"ע להקל לסמוך אחרונה משום טורח צבור, אפשר דהינו בטלית שלו ע"ש ל חזקה מעליה שברכו בעצמו, מה שאין כן בטלית של קהל שמצוי מאד להיות ציציותיו פסולין והנפשות נעקרו מן מקומן ואין משגיח עליו, אין ראוי לברך עליו בלי בדיקה, ואפילו אם ירצה לזכש אותו בלי ברכה גם כן אין גכון, דהוא כמו טלית של שפתיו, וגם מחשש בטול עשה של ציצית, על כן צריך לברך על כל פנים את חוטי הציצית במקצת כל מה דאפשר כנ"ל [ועין בסימן ד בבאור הלכה דבור המתחיל שאלה]: * יעין וכו'. עין במשנה ברוך בסעיף קטן ה דצירף וכו'. ונראה לי דאפשר דיש להקל אם הוא לזכש כמה בגדים של ציצית שלא יצטרך [לברוך] גם במקום נקב הקשירה, אלא זה שהוא מברך עליו בלבד, והשאר די' בדיקה חוטיו בלבד, כי המגן אברהם פליג על הט"ו בזה, ועין במשפצות וזה, ואם כן אין צריך לברך טלית קטן אלא החוטיו, כיון

(ח) על מצות ציצית. עין בית יוסף מה שמביא בשם מהר"א שהקשה איך מברכין על מצות ציצית, והא קומא לן על לשעבר משמע וכו', עין שם. ודרכי משה קטב טעם למנהג, ומסיים, לפיכך מברכין לשון על דמשמע לשעבר, עין שם. לכאורה קשה, דאימא בפסחים דף ז ע"ב דאסיקנא שם, והלכתא על בעור חמץ, פרש רש"י שם דלהפא נמי משמע. עין מה שקטב הרמ"א שפרק קמא דפסחים בשם רבנו תם, ומה שקטבו התוספות בסוף רפי אליעזר דמילה דבור המתחיל אבי הבן וכו', ומה שקטב הפסח מנהג סוף הלכות ברכות, ובתשובת מהר"י מינץ סימן קי ובתשובת מהר"ל סימן יד: (ט) להפריד. ואם נשתתה לבא לבית הכנסת ובעוד שצריך הציצית ותבטל מלהתפלה עם הצבור, אף צריך לזכור בזה, מנן אברהם: (טו) לבטלה. אף על גב דכלא הכי יש חשש

הקנה, והט"ו קטב הטעם, שקריגיל גם כן להתקלקל, ולא ידעתי למה השמיט

משנה ברוך

(טו) יענו אמן. אף דכלא הכי צריך לענוא אמן אחר כל ברכה, מכל מקום בזה שרצה לצאת בה (טו) החיוב יותר, שמורה כזה בפעל שהוא מתכונן לצאת בה, מיהו בדיעבד אפילו לא ענה אמן וצא, ויבדלקמן בסימן ריג סעיף ב: ו (טו) אלא לזכשו. והברכה הוא להתעטף, כי (טו) נסת הברכה כן הוא, כמו ליטב בסכה: (יז) ואין לשנות. הינו, בטלית קטן שלנו, שאין מתעטפין בו, אכל בטלית קטן שמתעטף בו, כמבאר בסעיף ג, (יח) וכול להתחלה לברך להתעטף. ובדיעבד (יח) אם ברוך בכל טלית קטן להתעטף או שברך על טלית גדול על מצות ציצית, וצא. ודע, דאין לברך על טלית קטן עד שהיה על כל פנים (יח) ארבו שלשת רכעי אמה לכל צד, ונקב בית הצואר אין עולה מן המגן, וגם שהיה פתוח רבו. ואפשר מעשה נוהגין אמה מלפניהם ואמה מלאחריהם. ועין במשנה ברוך ובאור הלכה בסימן טז מה שקטבתי עוד מענין זה: ז (יח) זה מזה. כל חוט בפני עצמו, שלא יהיו מסבכין אחד בחברו. ואם נשתתה לבא לבית הכנסת ועל ידי זה יתבטל מלהתפלה בצבור, כתב המגן אברהם דאין צריך לזכור בזה, ועין בבאור הלכה. כתב הגר"א ציצת ראשי תבות "צדיק" יפריד "ציציותיו" תמיד: ח (יח) יבין בהתעטפו. וזהו מלבד הכונה שצריך לבתן בלבישה לקים מצות ציצית. וכתב הב"ח שכן הדין בתפילין וסכה, אף דבשאר מצות יוצא אף שלא מכון פה דבר, כי אם שעושה המצוה לשם ד' שצוה לעשותה, הנה שאני, ובציצית כתיב למען תזכרו, ובתפילין למען תהיה תורת ה' בפיך, ובסכה למען ידעו דריתכם. ומכל מקום נראה דכל זה להתחלה כדי לקים המצוה בשלמותה, אכל בדיעבד אף אם לא כון בכל אלו רק לקים המצות עשה, וצא. ואחר כך מצאתי בפרי מגדים בסימן כה שקטב כן (וכן משמע בעלת תמיד ובבאור הגר"א שאפילו בציצית אין הכונה לעכובא): ט (ב) יעין. משמע מדברי הב"ח ואלה רבה דגם בשבת יש לברך טלית. ועין בסימן יג בבאור הלכה: (כא) בחוטי הציצית. גם צריך לברקן למעלה (ט) במקום נקב הטלית עד הקשירה, דשם פסול אפילו בנפסק חוט אחד. ועין בבאור הלכה: (כב) לבטלה. אף על

גב דכלא הכי יש חשש אסור, שילבש בגד של ארבע בנפות בלי ציצית, מכל מקום מוקמי לה אחרונה שהיה כשר, רק משום חמר דלא תשא שיש על ברכה לבטלה, התמירו לברכו. ולפי זה, מי שלובש כמה בגדים של ציצית אין צריך לברך אלא אחד מהם, כיון דברכה אחת לכלם, אכל (יח) האחרונים כתבו דצריך לברך כלם, אחד, (יח) דלא סמכין אחרונה במקום דיכולין לבררו, וגם (יח) דחזקה גרועה היא, דעשויין התוסין לפסק, ולכן צריך לברך בכל יום בבקר בשלובשן, ואז (יח) אף שהסירן והסית דעתו מהם, אף דצריך ברכה כשתזכר ולזכש, אפילו הכי אין צריך לתור ולברך, דבזמן מועט כזה אינו רגיל לפסק וסמכין אחרונה. ואפילו בבקר, אם על ידי הבדיקה יתבטל מתפלה בצבור, או שיקראוהו לעלות לתורה, יכול לזכש טליתו בלי בדיקה, (יח) והוא שיודע שהיו התוסין שלמים אחרונה, (יח) ומכל מקום נכון לעין קצת מאי דאפשר. ואם

שער הציצין

(כז) הגר"א וברכי יוסף: 1 (כז) ט"ו: (כז) פרי מגדים, וכן משמע במעשה רב: (כז) חיי אדם: (ס) ארצות חיים בסימן טו ועין שם: ט (ס) הטי' ואלה רבה ופרי מגדים: (טז) המגן אברהם ואלה רבה בשם חלבוש וכו', וכן מוכח מהגר"א בבאור, עין שם: (כז) מגן אברהם והגר"א: (ל) מגן אברהם והגר"א: (לז) מגן אברהם בסימן יג ותפריד שם בשם חלבוש והגר"א שם, עין שם: (לז) מגן אברהם בסוף סעיף קטן יח, אף דהט"ו מקל בכל פניו בקראוהו לעלות לתורה, כבר השיגו האלה רבה, עין שם: (לז) חיי אדם: